

Politseinik soovitab: metsa minnes olgu laetud mobiiltelefon alati kaasas

Politsei- ja Piirivalveamet

Lõuna prefektuur

Pressiteade

18.07.2017

□

Politseinik soovitab: metsa minnes olgu laetud mobiiltelefon alati kaasas

Lähenemas on seene- ja marjahooaeg, mil politsei saab rohkelt teateid metsas sihi kaotanud abivajavatest inimestest.

Eelmise aasta suvel teatati politseile, et Võrumaal Misso vallas seenele läinud 58-aastase mees on eksinud ja temaga ei õnnestu enam kontakti saada. Mehega tuttavasse metsa seenele läinud abikaasa sõnul mindi metsa koos, kuid seenejahil olles liikus üks ühes ja teine teises suunas. Omavahel hoiti kontakti hõikamise teel, sest telefoni mehel kaasas ei olnud. Ühel hetkel naise hõigetele enam vastust aga ei kostunud. Naine teatas mehe eksimisest politseile. Meest asusid otsima politseiametnikud Võru politseijaoskonnast, piirkonnaga tuttavad jahimehed, piirivalvurid ühes teenistuskoertega ning otsingutele kaasati ka kopter. Mees leiti pisut enne kella kümnet öhtul ühe teid läbi kamminud jahimehe poolt. Selgus, et ekslemise käigus oli mees jõudnud liikuda umbes kolm kilomeetrit Läti piirist lõuna poole.

□ Igal aastal käivitab politsei keskmiselt pool sada ressursimahukat otsinguoperatsiooni leidmaks neid, kes seeni või marju noppides ära eksivad. „Olukorras, kus ükski võserik või puukänd enam tuttav ei tundu ning omal käel metsast välja pääsemise lootus hakkab kaduma, tuleks haarata mobiiltelefoni järele ning häirekeskusele juhtunust teada anda. Seepärast on oluline, et ühes seenenoa ja korviga võetaks kaasa ka laetud

mobiiltelefon,“ rõhutas Kagu politseijaoskonna piirkonnapolitseinik Elar Sarik.

Sarik selgitas, et kaasaegsed telefonid suudavad pakkuda ka juba GPS-koordinaate, mispärast on paslik kas ise või oma eakamatele lähedastele telefoni võimalusi lähemalt tutvustada. Koordinaate teades saab politsei eksinud inimese asukoha kaardil väga täpselt paika panna ning abi jõuab kohale oluliselt kiiremini. „Kui telefon GPS-koordinaate ei näita, tuleb töösse panna iseenda nutikus ja tähelepanu. Ka looduslikud märgid nagu väga suur kivi, ebatavalise kujuga puu, jahimeeste vaatlustornid, kraavid ja muu sarnane võimaldab inimese asukohta määratleda,“ selgitas Uibo. Seda enam, et sageli kaasab politsei otsingutele kohalikke jahimehi, kes tunnevad „tööpõldu“ sama hästi kui oma taskut. Kusjuures arvestatav hulk metsa eksinutest on õigele teele juhendatud just telefonitsi.

Metsaminekut planeerides tuleb kindlasti arvestada oma tervisliku seisundiga. Kusjuures eakamatel seenelistel soovitab politsei ihuüksi metsa minekut pigem mitte ette võtta. Näiteks kui palavamal päeval tunneb üks seenelistest tervise halvenemist, säilib kaasa tulnud lähedaste näol siiski võimekus kiirelt abi kutsuda. Kui metsaminek on otsustatud üksinda ette võtta, on omal kohal lähedastele teada anda, millal ja kuhu minnakse ning millal plaanitakse tagasi olla.

„Mõistlik oleks metsa minnes selga panna eredavärvilised riided, mida oleks juba kaugelt märgata. Samuti kaasa haarata väike toidukogus ning joogivesi. Pikemalt metsa jäänud inimesel, kel pole kaasas söögivaru või joogivett, oleks targem aga oma energiavarusid säästa ning abi saabumist ootama jääda,“ annab politseinik nõu. Abi oodates ei tasu pimedamal ajal enam metsas sihitult ringi joosta ning väljapääsu otsida. Seda enam, et pimedas ei ole näha näiteks kraave, mahalangenud puid ja muud, kuhu komistades võib olukord abivajaja jaoks veelgi halveneda.

Kõige edasiviivamaks jõuks ennetamiseks ootamatuid kaotsiminekuid ja õnnetuid olukordi on mure nii iseenda, aga ka lähedaste pärast. „Olgu tegu noorema või vanemaga, tundke huvi, kuhu teile kallid inimesed lähevad, kui kauaks ja kellega,“ toonitas patrullpolitseinik Sarik.

□

METSA MINNES

- Teavitage alati lähedasi, naabreid kuhu plaanite minna ja millal tagasi tulla
- Kandke alati peakatet, pikki pükse ja pikkade varrukatega pluusi. Need aitavad nii putukahammustuste, päikese kui kriimustuste eest. Jalanõud olgu mugavad ja niiskuskindlad.
- Võtke kaasa laetud akuga mobiiltelefon ning pange see suletavasse taskusse või nööriaga kaela, kust see kaduma ei lähe
- Jätke meelde metsa sisenemise koht ning võimalusel märgistage see mõne riideriba või lindiga.
- Häтта sattudes kutsuge võimalusel enne pimeduse saabumist abi numbril 112.

Annika Maksimov

Lõuna prefektuuri kommunikatsioonibüroo praktikant